

We passeren vandaag veel olijfboomgaarden. Het weer is terug goed, warm en zonnig.

We komen in het stadje Antequera. Hier zijn nog overblijfselen te vinden van de Bronstijd en de inheemse Iberiërs, de dolmens, Romeinse baden, een Moors kasteel, gotische kerken, barokke torens en fonteynen uit de Renaissance. Aan de zoutwaterlagune Fuente de Piedra vindt men nog één van de weinige broedplaatsen van de flamingo. We zijn de lagune echter niet gepasseerd en we denken dat het daar ook verboden gebied is.

Het Moors kasteel dat op een overhangende rots uittorent boven de stad. Zowel de kerk als het kasteel zijn dagelijks gedurende enkele uren te bezichtigen.

Op de camping "El Torcal" slaan we onze tenten op. We zullen hier twee nachten blijven. Er is een bar en een restaurant op de camping. De bar is de gehele dag en avond open doch het restaurant gaat pas open vanaf 21.00 uur. Enkel Jan kan zolang wachten om te eten. Ludwig en Ivan koken dan maar hun eigen potje.

Donderdag 9 december 2010

- Van : camping El Torcal 600 m
- Naar : Nationaal park "El Torcal" 1.200 m (en terug naar de camping)
- Afstand : 14,5 km
- Stijgen : 310 m
- Dalen : 823 m
- Duur : 7 uur

De GR 7 passeert wel aan de rand van het nationaal park El Torcal maar gaat er eigenlijk niet in omdat er in het nationaal park geen andere uitwegen zijn (men moet dus langs dezelfde weg terug komen). Daar we weten dat dit park het neusje van de zalm is trekken we er een volle dag voor uit om dit natuurwonder te gaan aanschouwen. Twee Spaanse klimmers met een minibusje zijn zo vriendelijk geweest om ons mee te nemen vanaf de camping tot in het park. Het park is het gehele jaar open en de toegang is gratis.

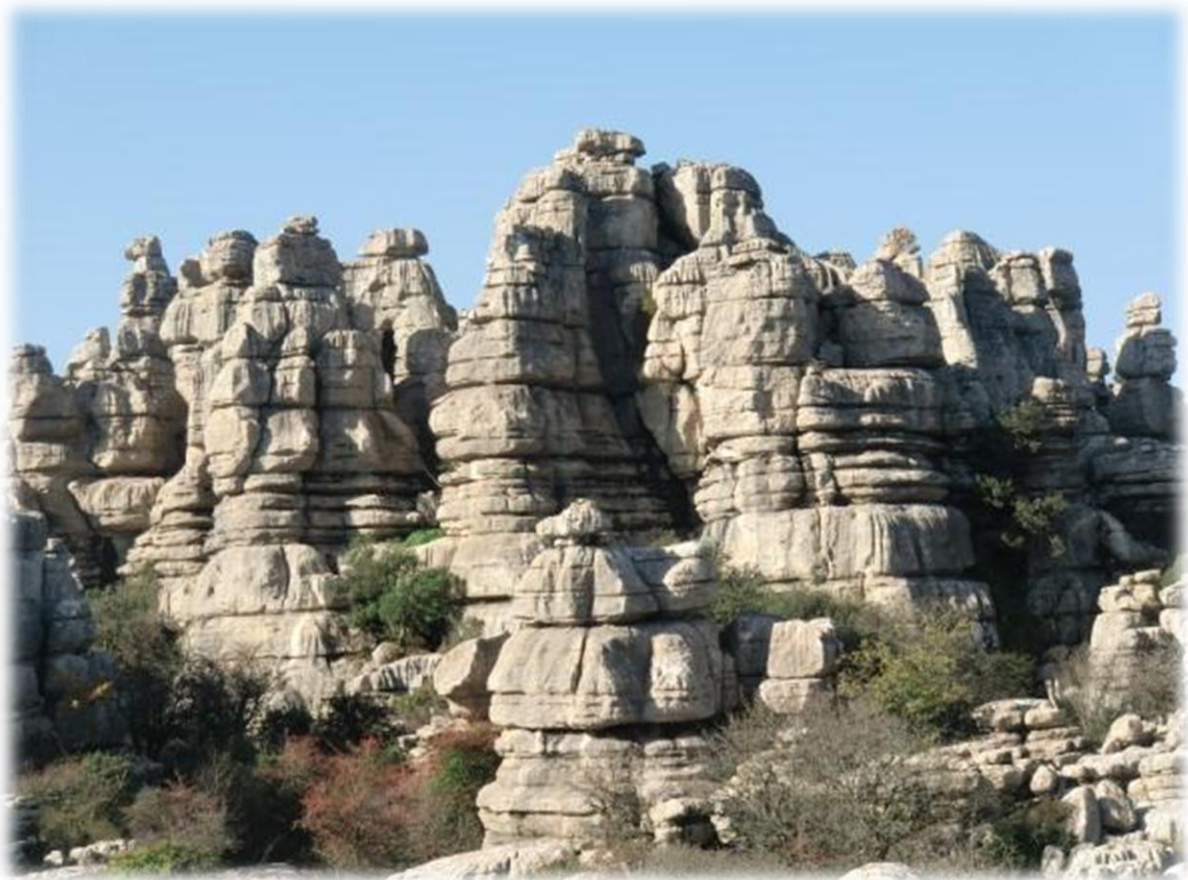

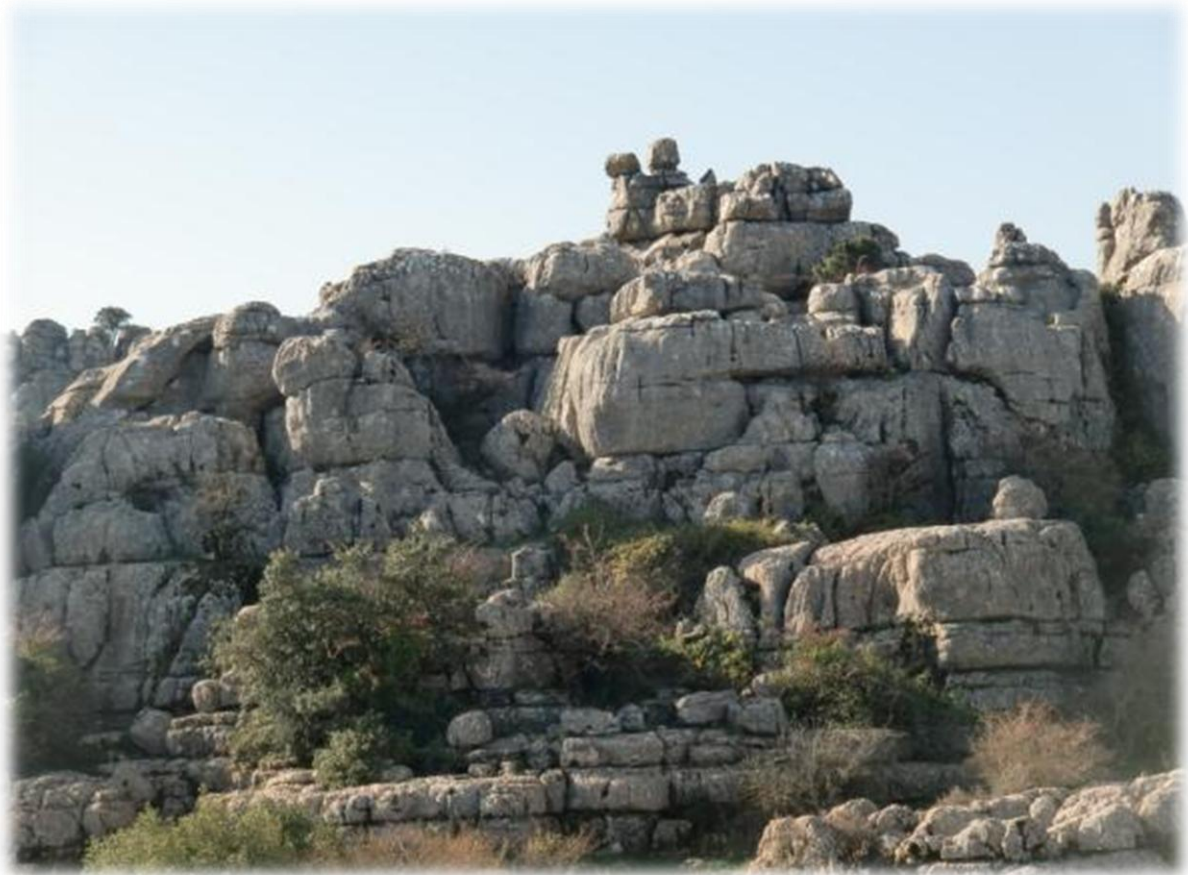
El Torcal de Antequera werd in 1989 uitgeroepen tot nationaal park waardoor het bijzondere bescherming geniet. De merkwaardige rotsformaties van het gebergte waren ooit zeebodem en zijn ontstaan door de opwaartse druk van vulkanische activiteit in combinatie met winderosie. Het vormt een van de meest indrukwekkende kalklandschappen in heel Europa.

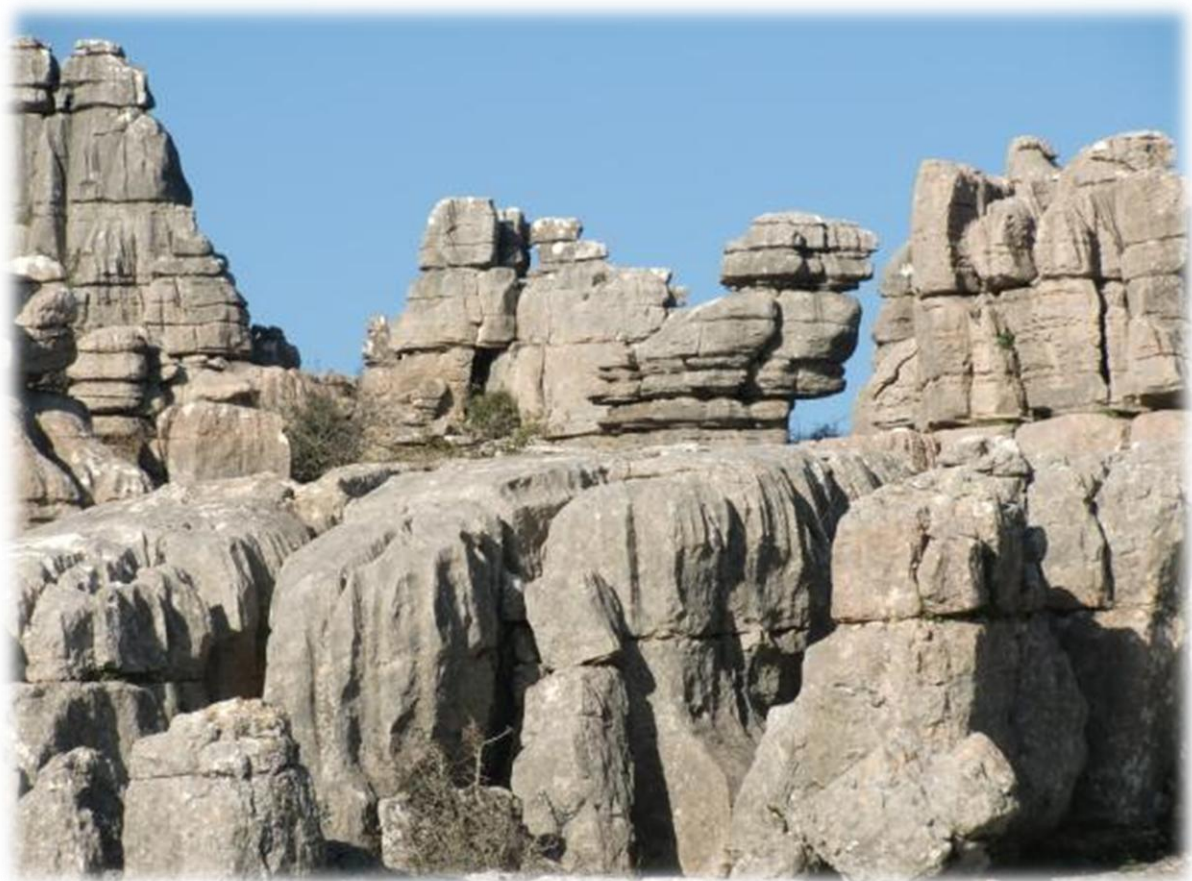

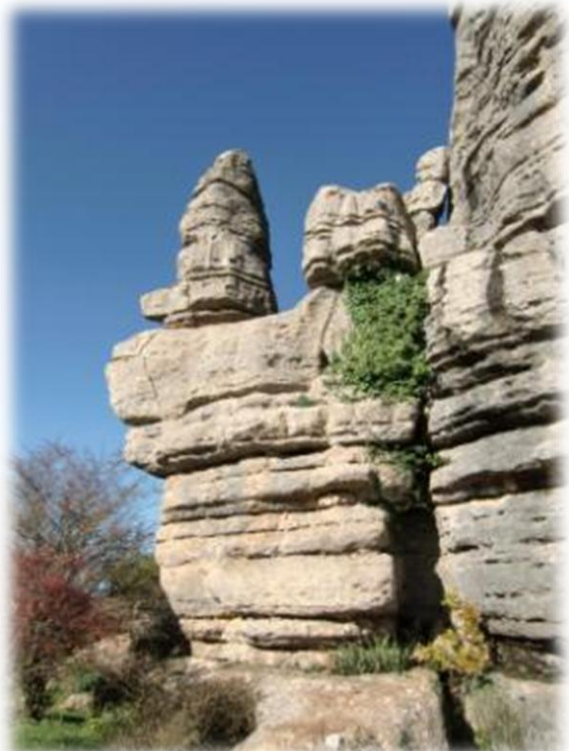

Met een beetje verbeelding kan je in sommige rotsformaties bepaalde vormen van dieren ontdekken. Herken je hierin niet een havik, een schildpad, en een dromedaris....

De kalkstenen hebben nog steeds de gelaagde horizontale formatie. Hierdoor zijn, in de loop van miljoenen jaren, regen en wind in staat geweest om deze lagen te slijten tot verbazingwekkende vormen. Het hele gebied lag onder zee tot meer dan honderd miljoen jaar geleden.

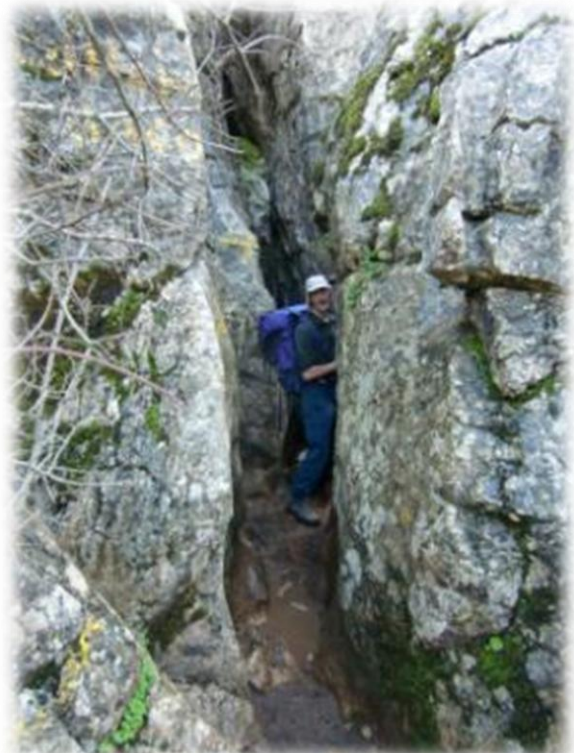

We moeten soms al eens door een smalle spleet wat met de rugzak niet altijd gemakkelijk is. We hebben geluk met het weer vandaag. Het is nagenoeg windstil en de temperatuur is ongeveer 20°. Gezien de tijd van het jaar zijn er ook weinig toeristen. Af en toe loopt er ons wel eens eentje voorbij. Maar wij nemen rustig de tijd om al dit moois te aanschouwen.

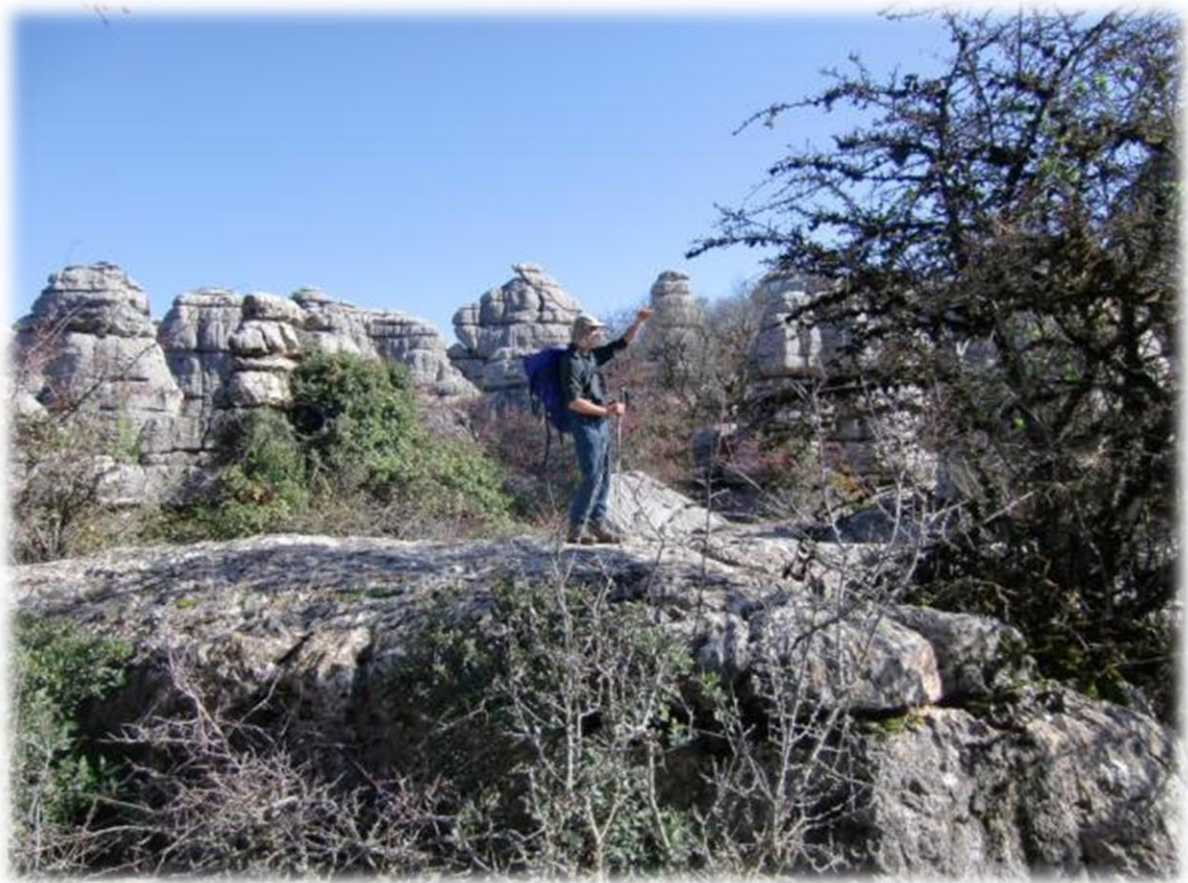

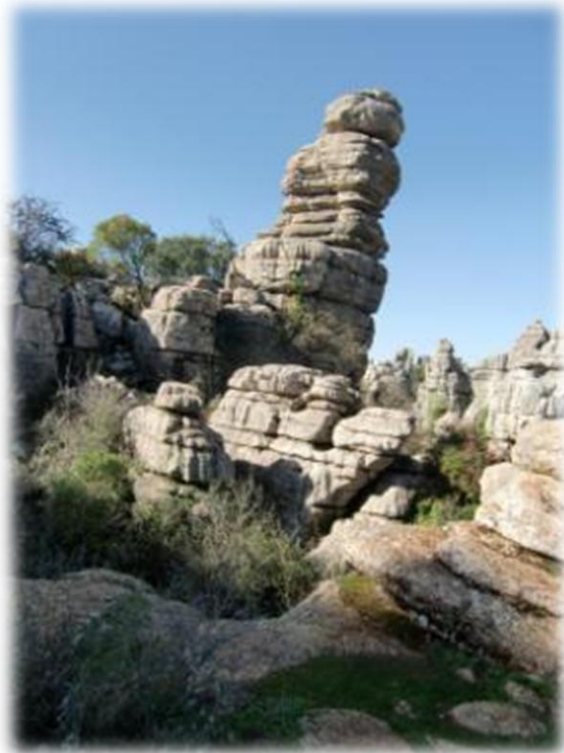
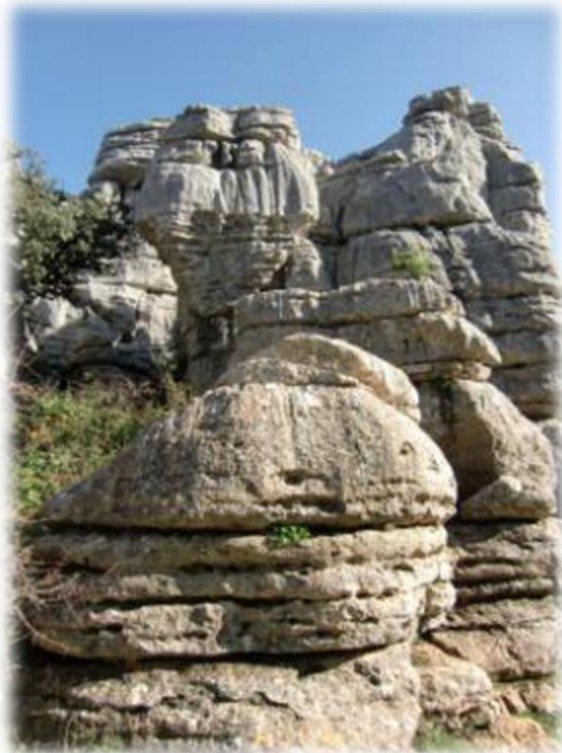

In dit gebied mag er niet gejaagd worden. De gemzen voelen zich er dan ook thuis en op hun gemak. Ze zijn talrijk aanwezig.

Door zijn speciale bescherming heeft dit park een zeer rijke fauna en flora. Zo leven er onder meer 650 plantensoorten waaronder 30 soorten orchideeën. Er is ook een grote populatie aan reptielen zoals hagedissen en verschillende slangensoorten, waaronder enkele giftige addersoorten. Ook talloze (roof)vogels kan men er bewonderen zoals valken, uilen, arenden en gieren. Maar ook de lynx (wilde kat) kan men er tegen komen

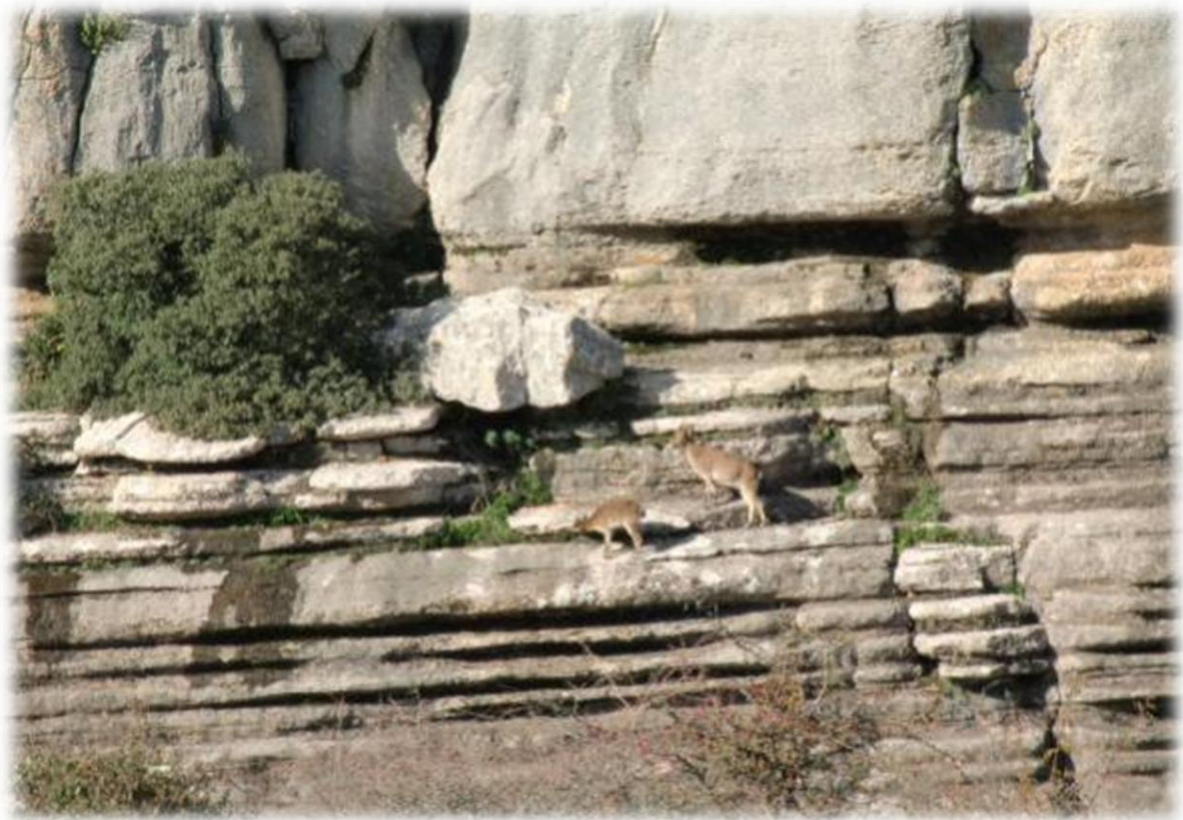
El Torcal was ook de woonplaats van de prehistorische mens. Op verschillende plaatsen zijn overblijfselen gevonden van neolithische bewoners. Het hoogste punt in het park is 1.339 m.

Vrijdag 10 december 2010

- Van : camping El Torcal 600 m
- Naar : Villanueva de Cauche 700 m
- Afstand : 7 km
- Stijgen : 339 m
- Dalen : 323 m
- Duur : 2 uur

Vandaag onze laatste stapdag. Als we vertrekken is er een dikke mist, soms zien we maar twintig meter voor ons uit. Maar het is vandaag maar een korte dag.

We stoppen de trekking in Villanueva de Cauche. Hier splitst de GR 7 zich in een vork rond de Sierra Nevada. Er is een weg langs de zuidkant en een weg langs de noordkant. In elf stapdagen hebben we 220 km afgelegd, 7.200 m gestegen en 7.300 m gedaald. Dit in ongeveer 80 stapuren. We hebben één rustdag genomen om onze kledij te drogen. De GR 7 is mooier dan verwacht. Er is vooral veel afwisseling. Het zijn niet alleen bergen maar ook de witte dorpjes spreken ons aan. We hopen volgend jaar deze route verder te zetten. De zuidkant van de Sierra Nevada of de noordkant? Daar zijn we nog niet aan uit.

Ivan : iv_op_stap@hotmail.com

Ludwig : benaltijdweg@gmail.com

Jan : jj.wauters@skynet.be

Foto's : Ivan, Jan en Ludwig

Tekst : Ludwig

Vertaling Engels : Jan

Vertaling Spaans : Robert Bettens